

KRÓLOWA ANIOŁÓW

Gazetka parafialna
WIETRZNO

12.03.2000 Nr 10 (220)

*Tobie chwała i cześć, Trójco Przenaj
świętsza, Jedyny i Najwyższy Boże!*

Incarnationis mysterium

Bulla ogłaszająca Wielki Jubileusz Roku 2000

JAN PAWEŁ BISKUP

SŁUGA SŁUG BOŻYCH

DO WSZYSTKICH WIERNYCH

NA DRODZE KU TRZECIEMU TYŚCIĄCLECIU

POZDROWIENIE

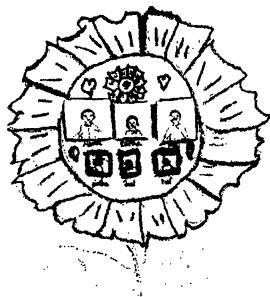
I APOSTOLSKIE BŁOGOSŁAWIENSTWO c.d.

12. Szczególnie potrzebnym dziś znakiem miłosierdzia Bożego jest *miłość*, która otwiera nam oczy na potrzeby ludzi żyjących w nędzy i zepchniętych na margines społeczny. Zjawiska te ogarniają znaczną część społeczeństwa i rzucają cień śmierci na całe narody. Ludzkość zмага się z nowymi formami niewolnictwa, bardziej podstępny niż znane w przeszłości; dla zbyt wielu ludzi wolność pozostaje pustym słowem. Niemало krajów, zwłaszcza najuboższych, dźwiga ciężar zadłużenia, które przybrało takie rozmiary, że jego spłata stała się praktycznie niemożliwa.

Skądinąd jest oczywiste, że autentyczny postęp nie będzie możliwy bez skutecznej współpracy ludzi wszystkich języków, ras, narodowości i religii. Należy usunąć wszelkie formy przemocy, przez które jedni próbują narzucić swą władzę innym, gdyż są one grzechem i niesprawiedliwością. Kto gromadzi sobie skarby tylko na ziemi < nie jest bogaty przed Bogiem >.

Należy też kształtować nową kulturę międzynarodowej solidarności i współpracy, w której wszyscy – zwłaszcza kraje bogate i sektor prywatny – włączają się odpowiedzialnie w budowę systemu ekonomicznego służącego każdemu człowiekowi. Nie wolno już odwlekać nadejścia dnia, w którym także ubogi Łazarz zasiądzie do uczty obok bogacza i nie będzie musiał żywić się tym, co spada ze stołu. Skrajna nędza rodzi przemoc i urazy, wywołuje zgorszenie. Usuwanie jej jest dziełem sprawiedliwości, a tym samym służy pokojowi.

Jubileusz jest nagłym wezwaniem do nawrócenia serca przez przemianę życia. Przypomina wszystkim, że nie wolno przypisywać absolutnej wartości dobrom ziemskim, gdyż one nie są Bogiem ani ludzkiemu panowaniu czy żądzy panowa-

Dom pełen serca

James C. Dobson

Czy dzieci mają prawo się złościć ?

Każde dziecko od czasu do czasu złości się na swoich rodziców. Czy możemy się godzić na te wybuchy gniewu i jak powinniśmy na nie reagować.

Dziecko, któremu nie wolno swobodnie okazywać negatywnych emocji wobec ojca lub matki, będzie akumulowało w sobie złość. Doprowadzi to do stanu, który psychologowie nazywają „bierną agresją”. Może się to objawiać przygnębieniem, dąsami, nocnym moczeniem, słabymi ocenami w szkole. Sfrustrowane dziecko popada w depresję, pochłania z nerwów ogromne ilości jedzenia. Dzieci zazwyczaj nie mają pojęcia, że ich dziwne zachowanie bierze się ze złości. Te reakcje to nieświadomy sposób wyrażania nagromadzonej wrogości wobec rodziców. Dlatego należy godzić się na dziecięce wybuchy gniewu. Z drugiej strony należy uczyć dzieci szacunku wobec rodziców. Dzieci nie powinny zwracać się do rodziców po imieniu, zachowywać się nonszalancko i pogardliwie. Powinna raczej obowiązywać zasada, że wolno wyrazić swoje niezadowolenie i złość, ale pod warunkiem zachowania odpowiednich manier.

Komunikaty w rodzaju: „Zawstydziłaś mnie w obecności moich przyjaciół” albo: „Moje kieszonkowe wydaje mi się za małe”, czy: „Czasem mam wrażenie, że bardziej ode mnie kochaś Billy’ego” uświadamiają rodzicom, co dręczy i boli ich dzieci. Niedopuszczalne są natomiast formy obraźliwe, niegrzeczne.

Stosując się do tej zasady, uczymy dzieci, jak można okazywać niezadowolenie, nie raniąc niczych uczuć. Ta umiejętność przyda im się w przyszłości, w dorosłym życiu.

c.d. ze str. 1

nia, bo ziemia należy do Boga i tylko do Niego: <ziemia należy do Mnie, a wy jesteście u Mnie przybyszami i osadnikami>. Oby ten rok łaski poruszył serca tych wszystkich, w rękach których są losy narodów!

13. Świadectwem prawdy chrześcijańskiej miłości – zawsze czytelnym, dziś jednak szczególnie wymownym – jest *pamięć o męczennikach*. Niech ich świadectwo nie będzie zapomniane. Głosili oni Ewangelię, oddając życie dla miłości. Zwłaszcza w naszej epoce męczennik jest znakiem owej największej miłości, w której zawierają się wszystkie inne wartości. Jego życie jest odbłaskiem wzniosłych słów Chrystusa, wypowiedzianych na krzyżu: <Ojcie, przebac im, bo nie wiedzą, co czynią>.

Człowiek wierzący, traktujący poważnie swoje chrześcijańskie powołanie, w którym męczeństwo jest możliwością zapowiedzianą już w Objawieniu, nie może usunąć tej perspektywy z horyzontu własnego życia. W ciągu dwóch tysięcy lat od narodzenia Chrystusa zawsze obecne było świadectwo męczenników.

Także nasze stulecie, zbliżające się ku końcowi, wydało bardzo wielu męczenników, którzy ponieśli śmierć przede wszystkim jako ofiary nazizmu i komunizmu oraz walk rasowych i plemiennych. c.d.n.

— Dziś tj. 12.03.2000 r

NIEDZIELA 1 W Po-
stu. Dziś po Sumie

Gorzkie Żale □ w tym
tygodniu Msze św. tylko

w piątek po Drodze Krzyżowej i w sobotę o
godz. 17⁰⁰ □ W piątek Droga Krzyżowa o godz
17⁰⁰ a po niej Msza św.

„ Idźcie więc na cały świat i nauczajcie
wszystkie narody, udzielając im chrztu w
imie Ojca i Syna i Ducha Świętego. Uczcie

je zachowywać wszystko, co
wam przykazałem”.

W
tym tygodniu za łaskę chrztu
św. Dziękują: 13.03 Zofia

Helnarska; 14.03 Irena Fran-
kiewicz, Ferdynand Kusiak,
Stefania Leś, Piotr Pietruszka;

15.03 – Maria Longawa; 17.03.– Stanisław
Władysław; 18.03.– Tomasz Bogacz, Grzegorz
Kijowski; 19.03 – Anna Bogacz, Kazimiera
Kamińska, Ireneusz Kijowski, Paweł Longa-
wa, Józef Szyszlak.

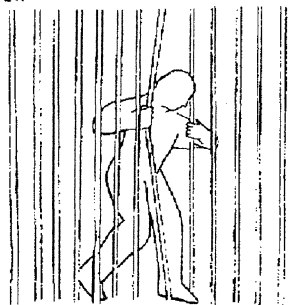
Żywoł wieczny – Nie możemy dowie-
dzieć się jak wygląda niebo. Nie znamy
losu, który czeka nas po śmierci. Tajem-
nica szczęśliwej komunii z Bogiem i
wszystkimi którzy są w Chrystusie, prze-
kracza możliwości naszego rozumienia i
wyobrażenia. Ale ono istnieje. „ Ani oko
nie widziało, ani ucho nie słyszało, samo
serce człowieka nie zdołało pojąć, jak
wielkie rzeczy przygotował Bóg tym,
którzy Go miłują” Módlmy
się więc za naszych zmar-
łych, i polecajmy miłosier-
dziu Bożemu, zawsze a
zwłaszcza w rocznicę śmier-
ci: 13.03 + Eleonora Michal-
czyk; 14.03 + Helena Wójto-
wicz; 16.03 Mieczysław Hel-
narski; 17.03 + Stanisław

Czapka; 19.03 + Edward Wierdak
**Wieczny odpoczywanie racz im dać Pa-
nie!**

Msze św. 1. niedz.. 19.03. + Edward
Wierdak; 2. pon. 20.03 + Emilia i Józef
Śliwiński, Helena Kozubal.

217

P. Heidtzeck

Wielki Post

Ucieczka od codziennego przymusu,
ucieczka od nękania do ciszy,
ucieczka od „ja” do „ty”,
ucieczka od człowieka do Boga.

Codziennie wstawanie

219

P. Heidtzeck

Pewien mło-
dzieniec przy-
chodzi di bi-
skupa i pyta: „
Księżu bisku-
pie, co mam
robić? Wciąż
popelniam te
same grze-
chy!” Biskup

myśli przez chwilę i pyta: „ Co robisz,
jak upadniesz?” - „ Wstaję” - odpiera
młodzieniec, „ A gdy następnego dnia
znowu upadniesz?” - pyta biskup. „ Wte-
dy, naturalnie , znowu wstaję” - odpo-
wiada młodzieniec. „ A zatem rób tak
również wtedy, gdy zgrzeszysz” - powia-
da biskup-” Wstawaj!” „ A jak często
mam wstawać?” pyta nieco skonfundo-
wany młodzieniec. „ Tak często jak czę-
sto upadasz!” - radzi mu mądry biskup

Chlubą dla Kościoła katolickiego jest ca-
ła działalność Chrystusa, ale chlubą nad
chlubami jest krzyż. Chwała krzyża śle-
pym na duchu przyniosła światło, uwol-
niła wszystkich przytłoczonych grze-
chem, zbawiła całą ludzkość.

Cyryl Jerozolimski

WIELKI POST

Środą Popielcową Kościół katolicki rozpoczyna liturgiczny okres Wielkiego Postu. Jest to czas przygotowania do największego święta chrześcijańskiego □ Wielkanocy, która w tym roku przypada 23 kwietnia. W tradycji Kościoła Wielki Post był też okresem intensywnego przygotowania katechumenów do chrztu, który otrzymywali w Wielkanoc. Podczas Mszy św. w Środę Popielcową kapłan posypuje głowy wiernych popiołem, wypowiadając ewangeliczną formułę: □ Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię □ (Mk 1,15) lub słowa z Księgi Rodzaju: □ Prochem jesteś i w proch się obrócisz □ (por. Rdz 3,19). W ten sposób Kościół wzywa indywidualnie każdego wiernego do nawrócenia i pokuty za siebie i za świat. Sam zwyczaj posypywania głów popiołem na znak żaloby i pokuty wspominany jest w Biblii, np. w Księdze Jonasza czy Joela. Liturgiczna adaptacja tego zwyczaju pojawiła się jednak dopiero w VII w. Pierwsze świadectwa o święceniu popiołu pochodzą z X w. W 1091 roku papież Urban II wprowadził ten obrzęd jako obowiązujący w całym Kościele. Z tego też okresu pochodzi zwyczaj, że popiół do posypywania głów wiernych uzyskuje się z palm poświęconych w Niedzielę Palmową poprzedniego roku. Od II w. chrześcijanie wydzielali jakiś specjalny okres jako przygotowanie do świąt Wielkiej Nocy. Na początku było to zaledwie 40 godzin, czyli praktycznie tylko Wielki Piątek i Wielka Sobota. Później przygotowania trwały cały tydzień. Od V w. czas przygotowania do uroczystości Zmartwychwstania wydłużył się do 40 dni. Z jednej strony jest to nawiązanie do 40 dni postu Jezusa na pustyni, z drugiej zaś symbolizuje 40-letnią wędrówkę Ludu Wybranego z niewoli egipskiej do Ziemi Obiecanej. Post nie obejmował nigdy niedzieli, dnia, który zawsze jest radośną pamiątką Zmartwychwstania. Z tego powodu do 6 tygodni Wielkiego Postu dodano brakujące dni i początek tego okresu ustalono właśnie na środę, która później została nazwana Popielc

Hymny z Liturgii Godzin wyrażają istotę tego okresu: □ Daleś nam przykład, o Jezu, czterdziestu dni umartwienia; aby w nas ducha odnowić, wymagasz postu i skruchy □; □ Jak naród wybrany idziemy za Tobą, nasz Boże i Wodzu, co w słupie ognistym wskazujesz nam drogę pośpiesznej ucieczki z krainy grzechu i śmierci □. Cały ten okres liturgiczny jest wezwaniem do pełnienia dzieł miłosierdzia, jałmużny i wzmożonej modlitwy. (ks. R.K.)

DROGA KRZYŻOWA

Najdawniejsza tradycja mówi nam, że Najśw. Maryja Panna pierwsza zaczęła obchodzić drogę, po której szedł obarczony krzyżem Jezus Chrystus. Może i Apostołowie, zanim opuścili Jerozolimę, odwiedzali miejsce uświęcone męką Zbawiciela. Chrześcijanie jerozolimscy czynili to samo, a potem ta pobożna praktyka przechodziła z pokolenia na pokolenie. Już w pierwszych wiekach znajdujemy wzmianki o pielgrzymkach do Jerozolimy. Z całego świata przychodzą tu do Jeruzalem, pełne jest miasto ludzi ze wszystkich narodów, którzy przybywają pokłonić się Chrystusowi, na tych miejscach, gdzie najprzód zajaśniało światło św. Ewangelii. Rytuał z VIII wieku opisuje procesję, która wyruszała z Getsemanii, szła w górę do kościoła, na miejscu, gdzie Piotr zaparł się Jezusa, stąd udawała się do Pretorium i wreszcie na Kalwarię. Ponieważ mało kto mógł sobie pozwolić na pielgrzymowanie do Jerozolimy, Była to pielgrzymka i droga i niebezpieczna, a wierni chcieli czcić Jezusową Mękę, z czasem zrodziła się praktyka zakładania stacji Drogi Krzyżowej w kościołach i dzięki temu wszyscy możemy rozważać Mękę Chrystusa. W Jerozolimie odprawiają bardzo uroczyste nabożeństwo Drogi Krzyżowej w każdy piątek całego roku. My tylko w okresie Wielkiego Postu. Niech nas nie brakuje. *Pielgrzym ks. J.F*

